

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1514. usque ad annum 1520

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1769

VD18 90118464

§. 38. Regina vidua Ludovici conjux Suffolciæ Duci nupta

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66414](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66414)

eumque, ut Venetis urbes in Longobardia illis ereptas redderet, compellere debuisset: Jam vero abjecta concordiae spe, Franciæ Senatus Reipublicæ Oratori faciles præbebat aures, pactaque Blesis inita, nulla conditione dempta, integre renovabat. Tanta hujus foederis fiducia Franciscus Rex erigebatur, ut Oratori præciperet, quatenus Venetis fidem daret, totum Franciæ exercitum elapso nondum quatuor mensium spacio Abdusæ collectum iri. Nec verborum suorum facilitati fidei constantia defuit.

saecul. XVI.
A.C. 1515.

§. XXXVIII.

Regina vidua Ludovici conjux Suffolciæ Duci nupta.

Fervente hac rerum vicissitudine Maria *Duchesne*
Regina relicta Ludovici XII. uxor *hist. D' Angl.*
Carolo Brandoni Suffolciæ Duci nupsit, quem ante nuptias cum Rege defuncto initas, tenero amoris affectu complectebatur, ac nonnisi Henrico VIII. fratri suo obsequendi studio, pacemque Angliam inter & Franciam conciliandi desiderio, primas cordis sui flammæ restinxit. Ast intimius hærens amor Ludovici obitu rursus suscitatus est: Itaque Mariti sui vinculis soluta nuptias accelerabat. Equidem Henricus quod res erat suspicatus, quamvis non admodum invitus esset, nihilo-

Sæcul. XVI.
A. C. 1515. hilominus datis literis sororem suam, ne ad secundos thalamos procederet, comonere simulabat; quapropter Regina Henricum connubio cum Suffolciæ Duce adversaturum verita, clam se eidem hoc anno mense Martio conjunxit. Primo quidem Henricus rem permolestè ferebat, brevi tamen indignationi, utpote nonnisi specietenus conceptæ prævaluit lætitia, quam inde reapse percipiebat. Quocirca novos sponfos, die duodecima Maji Londinum venientes, perbenigne excepit, eorumque nuptias omnino ratas habuit.

§. XXXIX.

Papa neutri parti adhærere a Galliarum Rege rogatus.

Franciscus I. haud ignarus, Pontificis animum ob memorata foedera anxiiis agitari votis, eundem rogavit, ut saltem in caussa Gallos inter & Maximilianum Sfortiam neutrius partem sequeretur, sed fortunæ successum præstolaretur, demum cui magis faveret illa, suum quoque studium erga eundem palam profiteretur, fidemque fecit Rex, quod supremum Florentiæ Imperium Medicæorum familiæ semper conservare, nec unquam eorum, quæ sub Rege ejus Prædecessore gesta fuissent, memoriam retinere vellet, sed potius cum Sanctitate sua conjunctissime
vive-